

ת"פ 16540/08/21 - מדינת ישראל נגד משה מואיס בוקארה, סתונית עוואדט

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

ת"פ 16540-08-21 מדינת ישראל נ' בוקארה (עציר) ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופט יואל עדן
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד ערן צרויה - פמ"ד

נגד
הנאשמים:

1. משה מואיס בוקארה
ע"י ב"כ עו"ד אלון קוצר
2. סתונית עוואדט (נדונה)

גזר דין לנאשם 1

האישום והסדר טיעון

1. הנאשם 1 ("הנאשם") הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן (כא/2), במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לפי סעיף 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), וסחר בסם מסוכן, מספר עבירות, לפי סעיפים 13 + 19א לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

כתב האישום מייחס לנאשמת 2 סיוע לסחר בסם מסוכן, ועניינה הסתיים בהסדר טיעון אשר כלל הסכמה עונשית להטלת 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, וענישה נלווית.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשמים הינם בני זוג. במועד הרלבנטי התגורר הנאשם באילת, והחזיק בנוסף במחסנים בבניין.

על פי האישום הראשון - ביום 18.7.21 במסגרת פעילות משטרתית יזומה, הגיעו בלשים כשהם מצוידים בצו חיפוש, סמוך לביתם של הנאשמים, איתרו את הנאשם ובת זוגו מתקרבים אל הדירה, עצרו אותם והודיעו להם כי בכוונתם לערוך חיפוש בדירה.

במהלך החיפוש ולאחר ששאלו הבלשים את הנאשמים אם בנוסף לדירה הם מחזיקים במחסנים, הפנה אותם הנאשם עמוד 1

לאחד מהמחסנים שהחזיק. הבלשים הבחינו בצרור מפתחות ובו מפתחות רבים, והדבר עורר את חשדם. אחד הבלשים בדק את התאמת המפתחות למחסנים נוספים שהיו בבניין, איתר מחסן מתאים לאחד מהמפתחות, ושאל את הנאשם לפשר התנהגותו, הנאשם השיב כי לא נשאל אודות מחסן זה.

במהלך החיפוש במחסן, תפסו השוטרים את הסמים הבאים אותם החזיק הנאשם: קופסת פלסטיק ובתוכה, בין היתר, סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 90 גרם, קופסא ובתוכה 3 בולי סם מסוכן מסוג LSD, וכן סם מסוכן מסוג MDMA במשקל של 0.5 גרם.

על פי האישום השני - במהלך חודש אפריל 2021, הגיע הנאשם אל מקום עבודתו של אחר בשם נדב ("נדב"), מסר לנדב סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות שאינה ידועה למאשימה, וזאת על מנת שיוכל להתרשם מאיכות החומר.

בהמשך לכך, במשך כחודש, מכר הנאשם לנדב, במספר הזדמנויות, סם מסוכן מסוג קוקאין בסך כולל של 35,000 ₪.

בחלק מהפעמים הניח הנאשם את הסמים המסוכנים ברכבו של נדב, וזאת בהתאם לסיכום מוקדם עמו.

באחת ההזדמנויות, בהן נערכה עסקת סמים בין הנאשם לבין נדב, סייעה נאשמת 2 לנאשם, בהעברת התמורה הכספית לסם המסוכן.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון במסגרתו, הודה הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות המפורטות בו. אין הסכמה בין הצדדים ביחס לענישה, והצדדים יטענו טיעון חופשי. הוסכם כי יחולטו לטובת הקרן שהוקמה לפי פקודת הסמים המסוכנים, 14,000 ₪, 300 דולר ו-890 ₪ אשר נתפסו במהלך החקירה המשטרתית.

הראיות לעונש

3. מטעם המאשימה לא הוגשו ראיות לעונש. הנאשם נעדר עבר פלילי.

מטעם הנאשם הוגש מכתב שחרור רפואי מיום 23.7.21 (נ/1), שנערך בתחילת מעצרו. הנאשם נלקח מהמעצר לבדיקה רפואית לאחר שהיה חשד לאירוע מוחי. על פי המסמך הרפואי בעברו עבר אירוע מוחי, וקיימות לו בעיות רפואיות הקשורות באירוע המוחי.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן. על פי התסקיר אשר יפורט בחלקו לאור צנעת הפרט. הנאשם

בן 58, אב לשמונה ילדים וסב לשלושה נכדים.

הנאשם סיים 12 שנות לימוד, שירת שירות צבאי מלא וכן שירת מילואים עד גיל 40, עבד כשכיר ולאחר מכן כעצמאי, ומסר כי ב- 6 שנים האחרונות התקשה לשמור על יציבות תעסוקתית נוכח מצבו הבריאותי, התקיים מקצבת נכות, ומתמודד עם חובות.

הנאשם נעדר עבר פלילי. לחובתו 63 הרשעות קודמות בגין עבירות תעבורה שונות, האחרונה משנת 2020.

הנאשם שלל שימוש בחומרים משנה תודעה, הן סמים והן אלכוהול.

לדברי הנאשם, טרם ביצוע העבירות התמודד עם קשיים כלכליים, ואחר ידע על מצוקותיו השונות והציע לו לסחור בסמים, כפתרון למצוקתו הכלכלית.

שירות המבחן התרשם כי בעתות משבר ומצוקה, נוטה הנאשם לבחור באלטרנטיבות מקלות, מחד הוא נוטה לבטא חרטה וצער על מעורבותו בעבירות והסתבכויותיו לאורך השנים, מאידך הוא נוטה להשליך את הסתבכויותיו על גורמים חיצוניים.

הנאשם מודה בביצוע העבירה ומביע חרטה, ושירות המבחן מתרשם כי בביצוע העבירות פעל מתוך קושי להתמודד עם מצוקתו וביצע את העבירות כדרך להרוויח כסף קל.

שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב בהליך טיפולי משמעותי והנאשם מסר כי הוא משולב בהליך טיפולי במסגרת הליך המעצר.

שירות המבחן לא בא בהמלצה שיקומית מחוץ לכותלי בית הסוהר, והמליץ כי בגזר הדין יילקח בחשבון הטיפול שעובר במסגרת המעצר, תפקודו הפרודוקטיבי, והעובדה שהוא נעדר הרשעות פליליות.

טענות ב"כ הצדדים

5. **לטענת ב"כ המאשימה:**

הנאשם פגע בערכים המוגנים של הגנה על בריאות הציבור, שלומו וביטחונו, הסדר הציבורי ושלטון החוק.

נטען לחומרת עבירות הסמים ולצורך לעקור מן השורש את נגע הסמים.

יש לקבוע מתחם עונש נפרד לכל אחד מהאישומים, קיימת הפרדה בזמן ביצוע העבירה, מקום ביצוע, סוג העבירות ומהות העשייה העבריינית.

ביחס לאישום הראשון מתבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל - 6 שנות מאסר.

ביחס לאישום השני מתבקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל - 5 שנות מאסר.

מתבקש להטיל עונש בחלק התחתון של המתחמים, ולגזור עונש נפרד לכל אישום אשר לא יפחת מחמש וחצי שנות מאסר.

התבקש להורות על פסילת רישיון נהיגה, פסילה מותנית, מאסר מותנה וקנס משמעותי לאור ההיבט הכלכלי של העבירות.

כן התבקש להורות על חילוט הכספים בהתאם להסכמה דלעיל.

יצוין כי החילוט בוצע במסגרת גזר הדין של הנאשמת 2.

5. לטענת ב"כ הנאשם:

הנאשם התקיים בשנים האחרונות מקצבת ביטוח לאומי וסובל מבעיות רפואיות. בנו הבכור נפטר לפני שנתיים ממחלה קשה, ובנו הצעיר מתמודד עם בעיה רפואית וזקוק לטיפול צמוד.

הנאשם היה אדם פרודוקטיבי משך שנים רבות, כשכיר וכעצמאי, והוא נעדר עבר פלילי מכל סוג.

הנאשם לקח אחריות בהזדמנות ראשונה וחסך זמן שיפוטי.

שירות המבחן אומר שלמעשה הנאשם לא סובל מהתמכרות לסמים ולכן אין מקום להליך טיפולי, אך ממליץ לקחת בחשבון בגזר הדין את ההליך הטיפולי אותו עובר במסגרת כל התקופה בה הוא עצור.

יש לקבוע מתחם אחד לשני האישומים ולראות בשניהם אירוע אחד, שכן אדם שמוכר סמים בהכרח מחזיק ברשותו סמים, וזה דבר נפוץ כשעוצרים אדם בעבירת סחר מוצאים בחזקתו סמים, בין על גופו בין על רכבו או במקרקעין בהם מחזיק.

העסקאות באישום השני בוצעו בטווח של חודש עם אדם אחד ולא מדובר במכירה למספר אנשים.

הנאשם אינו מכור לסמים, ושירות המבחן המליץ לקחת בחשבון את התפקוד והרצון שלו לתרום בכלא, ואת ההכאה על חטא.

לעניין רכיב הקנס, התבקש שיהיה סמלי, ונטען כי לנאשם אין כסף, כל הכסף שהיה ברשותו נתפס, והוסכם שיחולט.

ביחס לרכיב הפסילה, מכיוון שהעבירות לא בוצעו תוך שימוש ברכב ולנוכח העובדה שהתפרנס שנים רבות מהובלה, התבקש שהפסילה תהיה אף היא מתונה.

הנאשם אמר שהוא מביע חרטה על המעשה ומצטער מאוד, הוא אינו עבריון, בנו נולד עם בעיות רפואיות היה מאושפז, עבר ניתוחים והשתלות, ובן אחר שלו נפטר. הנאשם עבר 3 אירועים מוחים מצבו התדרדר, הוא שוקם חלקית, ומצבו הכלכלי ירוד, כך שלא היה לו שום פתרון עד שביטוח לאומי הכיר בנכות של 100%. הוא לא יחזור על מעשי העבירה, הוא אדם נורמטיבי לחלוטין, וחושש שיפסיד את דירת עמידר בה הוא גר, בגלל שלא שילם עבורה בזמן שהוא עצור ולא יהיה לו לאן לחזור. הנאשם מבקש הזדמנות על מנת לתקן את מה שעשה ואמר שהוא תומך באסירים ומשקם אותם לדרך חזרה שלא יחזרו גם הם למקומות אלה, ומבקש להתחשב בו.

הנאשמת 2 אמרה ביחס לנאשם שהוא אדם טוב, אוהב לתת ולעזור, אדם עם נשמה גדולה, עבר המון בחיים, היתה לו ילדות קשה, והתבקש להתחשב בכך.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. במעשיו פגע הנאשם בערכים המוגנים שהם שמירה על הסדר החברתי, שלטון החוק, שלום הציבור, והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות.

על פי האישום הראשון הנאשם החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין בכמות גדולה של 90 גרם, ובנוסף בסמים משני סוגים נוספים - LSD ו-MDMA, ואלו בכמויות קטנות. על פי האישום השני הנאשם ביצע כמה עסקאות של סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין, בסך כולל של 35,000 ₪, ולא פורטה כמות הסם שנמכרה, אשר אינה ידועה למאשימה.

הכמות של הסם המסוכן אשר הוחזקה על ידי הנאשם הינה כמות גדולה, שלא לצריכה עצמית. בהחזקת הסם המסוכן ובעסקאות הסחר בסם, מעיד הנאשם על עצמו כי הינו חלק משרשרת אספקת סמים מסוכנים, אשר תוצאותיה ונזקה הינם במישורים רבים, אישיים וחברתיים.

רבות נפסק ביחס לחומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים. שוב ושוב הודגש הצורך במאבק בנגע הסמים, ונקבע כי יש משקל לשיקול ההרתעה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעבריינים פוטנציאליים. ר' ע"פ 6029/03 מ"י נ. שמאי, פד"י נח' (2) 734 (9.2.2004), רע"פ 4267/05 בוקובזה נ. מ"י (11.5.2005), ע"פ 7070/03 עמיעד זניד נ. מ"י (3.4.2006), ע"פ 6373/06 מ"י נ. אלנשאמי (6.9.2006), ע"פ 411/04 טטרו נ. מ"י (9.1.2006) וע"פ 3759/03 תמיר נ. מ"י (19.2.2004).

בעבירות הסמים החמורות, דוגמת זו שביצע הנאשם, האינטרס הציבורי במיגור התופעה על נזקה הרבים, האישיים והחברתיים, מחייב מתן דגש לשיקולי ההרתעה, וגם הגמול.

לחומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מביאים הסמים, ר' ע"פ 11469/05 מ"י נגד עייש (16.5.2006) :

"בפסיקתנו הדגשנו את העובדה כי האינטרס הציבורי והצורך החברתי לעשות למיגור או למצער לצמצום משמעותי של נגע הסמים, מחייבים אותנו בעת גזירת הדין להעמיד במרכז את שיקולי ההרתעה והגמול ואילו השיקולים האינדיבידואליים נושאים בעניינים כאלה משקל משני בלבד"

החומרה הרבה בה רואה הפסיקה את עבירות הסמים אינה רק בעבירות סחר, אלא גם בעבירות של החזקה שלא לצריכה עצמית, מתוך ראייה כי יש להילחם בכל שלבי מערך הסמים.

ר' לענין זה ההתייחסות בע"פ 4203/14 אליהו כהן נ' מ"י (14.5.2015), להשוואה בין עונש סוחר לעונש מחזיק שלא לצריכה עצמית - **"ברי מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של סמים שאינה לצריכה עצמית מטבעה מועדת לפורענות..."**

ביחס לסם המסוכן אשר החזיק הנאשם, מסוג קוקאין, התייחסה הפסיקה באופן ספציפי להשפעתו ההרסנית. ר' ע"פ 6209/03 מ"י נ' גולן שמאי, פד"י נח' (2) 734, (9.2.2004) בעמ' 737 :

"נגע הסמים פשט ופשה בארצנו כמגפה. ככל שידיעתנו מגעת חלה בשנים האחרונות עליה של-ממש בשיעור המשתמשים בסמים, ולענייננו עתה נציין בייחוד את השימוש בסמים הקשים, ובהם הקוקאין. סם הקוקאין נודעת לו השפעה הרסנית במיוחד הן על גופו הן על נפשו של המשתמש"

בע"פ 4008/11 גוארדיה נ' מ"י (6.2.2012) נפסק כי: "סם הקוקאין הוא מן המסוכנים שבסמים."

וכך גם בע"פ 6747/11 מ"י נ' אבו ריקיק (3.1.13) בו היה מדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין: "רבות נכתב על חומרתן המופלגת של עבירות הסמים, ובעיקר משמדובר בסחר בסמים מסוכנים המוגדרים כסמים "קשים", ועל כך אין צורך להכביר מילים."

פוטנציאל הפגיעה כפועל יוצא מהעבירה שביצע הנאשם, הינה ברבדים רבים ומישורים רבים - צרכני הסם, תוצאות הלוואי, והפשעה הנלווית.

7. הצדדים חלוקים בשאלה אם מדובר באירוע אחד או שני אירועים, ומכאם אם יש לקבוע מתחם עונש הולם נפרד לכל אחד מהאישומים, או מתחם אחד לשניהם. סבורני כי בחינת מעשי הנאשם בשני האישומים על פי מבחן "הקשר הדוק" בהתאם לע"פ 4901/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.2014), מביאה למסקנה כי מדובר באירוע אחד לגבי יש לקבוע מתחם עונש הולם אחד. כפי שנקבע בע"פ 4901/13: "ביסוד הדברים עומדת ההכרה בערך הנודע לכך שבית המשפט יקבע מתחם ענישה אחד לפעולות שיש ביניהן קשר ענייני הדוק, תוך התייחסות לכך שהתבצעו בדרך זו. בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדר ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד. המובן שיינתן למונח "קשר הדוק" יתפתח ממקרה למקרה ואין צורך לקבוע אותו באופן קשיח כבר כעת. עם זאת, ניתן לומר כי ברגיל קשר כזה בין עבירות יימצא כאשר תהיה ביניהן סמיכות זמנים או כאשר הן תהיינה חלק מאותה תוכנית עבריינית אף כאשר הן בוצעו לאורך תקופת זמן שאינה קצרה (אך מבלי שפרמטרים אלה ימצו את מבחני העזר האפשריים לבחינת עוצמתו של הקשר בין העבירות)".

בשני האישומים מבצע הנאשם עבירות סמים, בראשון החזקת סם מסוכן מסוג קוקאין בעיקר, ובשני עסקאות סחר בסם מאותו סוג. יש לראות במעשים כמסכת אחת. למרות הזמן אשר בין שני האישומים, מדובר במעשים הקשורים אחד לשני, החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית נועדה להפצתו, ובאישום השני מבוצעת הפצה. יש לראות בכך מסכת אחת, בעלת קשר הדוק בין המעשים, תוך פגיעה בערכים מוגנים דומים.

הגם שמדובר באירוע אחד, לגבי ייקבע מתחם עונש הולם אחד, הרי שבקביעתו יובא בחשבון כי מדובר בשני אישומים הכוללים ביצוע שתי עבירות.

להלן התייחסות לפסיקה, לענישה ולמתחמי הענישה שנקבעו במקרים דומים, אך יש לזכור כי קביעת מתחם העונש ההולם מתבצעת בעיקר תוך התייחסות לנסיבות ביצוע העבירה. ר' ע"פ 1323/13 רן חסן ואח' נ' מ"י (5.6.2013), המתייחס לצביון האינדיבידואלי אשר העניק המחוקק לשלב עיצוב המתחם. לאור זאת, את הפסיקה להלן יש לאבחן בהתייחס לנסיבות כל מקרה.

חומרת עבירת הסמים אשר ביצע הנאשם מתגברת לאור סוג הסם הקשה אשר נתפס בחזקתו ואשר הוא סחר בו.

בע"פ 4592/15 **פדידה ואח' נ' מדינת ישראל** (8.2.2016) - המערער 1 הורשע בעבירות של קשירת קשר לפשע והחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהמערער 1 החזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של כחצי ק"ג. המערער 1 נעדר עבר פלילי, וביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 30 חודשי מאסר, לאחר שקבע מתחם עונש הולם בין 2-6 שנים. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, וציין כי הגם שקיים מגוון בענישה בסוג זה של עבירות, הרי במקרים של החזקת סמים מסוג קוקאין והרואין בכמות של עשרות גרמים טווח הענישה הנהוג נע בין 3-5 שנות מאסר, ובכמות גדולה יותר כבאותו מקרה המתחם שנקבע הנע בין 2-6 אינו גבוה.

נפסק: **"מסקירת הפסיקה בנושא עולה, כי אמנם קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסוג הרואין או קוקאין שלא לצריכה עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנות מאסר ... עסקינן בידון דידן בכמות גדולה, כאמור, ואין מקום להתערב בתחום הענישה שנקבע, 2-6 שנים אשר אינו גבוה לטעמנו."**

ביחס לעונש של 30 חודשי מאסר נאמר כי - זהו **"עונש שכאמור נמוך מן הנהוג בעבירות החזקת סם מסוכן קשה בסדר גודל כזה"**.

בענינו של הנאשם מדובר לא רק בהחזקה שלא לצריכה עצמית אלא באישום נוסף בו הוא מבצע כמה עסקאות סחר בסם מסוכן מסוג קוקאין אשר כמויות הסם בהן אינן ידועות אך ידוע כי קיבל תמורה משמעותית בסך 35,000 ₪.

בע"פ 2173/16 **אבו צעלוק נ' מ"י** (3.11.16) - הורשע המערער בביצוע עבירה של סחר בסם מסוכן בכך שמכר לסוכן משטרתי 50 גרם נטו סם מסוכן מסוג קוקאין תמורת 19,000 ₪. בית המשפט גזר על המערער 48 חודשי מאסר בפועל. ערעורו נדחה תוך שנפסק כי: **"העונש שהושת על המערער הינו עונש חמור. ואולם, עונש זה אינו חורג, בוודאי שלא בצורה משמעותית, מעונשים שהושתו על עבריינים שהורשעו בעבירת סחר בסם מסוכן במקרים דומים, ואין זו דרכה של ערכאת הערעור להתערב במקרים כגון דא."**

מדובר היה בעסקה אחת של סחר בסם המסוכן. בענינו של הנאשם מדובר כאמור בכמה עסקאות ובנוסף בעבירת החזקה של הסם המסוכן שלא לצריכה עצמית.

בע"פ 1313/4 **בהתימי נ' מ"י** (9.6.15) (אליו הפנו ב"כ המאשימה) - הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 50 גרם. המערער נדון לעונש של 42 חודשי מאסר בפועל ולהפעלת מאסר על תנאי בן 10 חודשי מאסר במצטבר. ערעורו נדחה ונפסק: **"עסקינן בסם מסוג קוקאין ובמשקל של כחמישים גרם. אלו נתונים שמצדיקים עונש חמור. המערער אף בעל עבר פלילי עשיר"**.

בע"פ 4203/14 **אליהו כהן נ' מ"י** (14.5.2015) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ועבירות נוספות של החזקת כלים המשמשים לסם הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהיגה ללא רישיון תקף וביטוח, בכך שבחזקתו נתפסו 208 גרם סם מסוכן מסוג קוקאין ו-189 גרם סם מסוכן מסוג חשיש, ועל המערער, בעל עבר

פלילי מכביד, הוטל עונש של 4 שנות מאסר במצטבר להפעלת 10 חודשי מאסר מותנה. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור, והוסיף לעניין חומרת העבירה ומתחם העונש שנקבע: **"אשר לעונש, הגם שהנגזר בבית המשפט המחוזי אינו קל, אין אף כאן מקום להתערבותנו - וזאת, ראשית, נוכח חומרת העבירה (החזקה של סם קשה מסוג קוקאין בכמות מסחרית משמעותית). כידוע השווה המחוקק החזקת סם שלא לצריכה עצמית (סעיף 7 (א) (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים) לסחר מבחינת תג הענישה המירבי, 20 שנות מאסר (לעניין סחר ראו סעיף 19א לפקודה), וזאת מטעמים טובים: ברי מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של סמים שאינה לצריכה עצמית מטבעה מועדת לפורענות, ודעת לנבון נקל. בנדון דידן, שוב, רק שוטה שבעולם יתן אמונו בכוונותיו הבסיסיות של המחזיק 208 גרם של קוקאין בביתו, כאשר במקום נמצא גם משקל המשמש לסמים. אין איפוא דופי במתחם הענישה שנקבע, 3 עד 5 שנים."**

בע"פ 5958/13 גיא סבג נ' מ"י (29.7.2014) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית וניסיון להחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, כאשר אחר שלח למערער חבילת דואר לישראל ובה סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 453.28 גרם. המערער ללא עבר פלילי וביהמ"ש המחוזי קבע מתחם בין 2-6 שנות מאסר וגזר עליו 3 שנות מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור תוך הדגשה כי מדובר בעבירה חמורה, ובמקרים בהם נתפסו כמויות סמים פחותות בסך עשרות גרמים הוטלו עונשים דומים.

בע"פ 2410/07 אורחן תורכ נ' מדינת ישראל (18.10.2007) - המערער הורשע בעבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק בסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 68.6 גרם. ביהמ"ש המחוזי הטיל עליו 3 שנות מאסר. ביהמ"ש העליון דחה את הערעור וציין כי: **"עבירות הסמים הפכו למגפה בחברתנו ומתפקידו של בית המשפט להלחם בהן בדרך של ענישה מחמירה"**.

לאחר בחינת נסיבות ביצוע העבירות, העובדה שמדובר בשני אישומים ובאישום השני במספר עבירות סחר, ולאור הפסיקה ביחס למתחמים וענישה כאמור, אני מוצא את מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר בוצעו על ידי הנאשם, ככולל מאסר בפועל הנע בין 4 ל - 7 שנים.

לאור ההיבט הכלכלי של העבירות על הענישה לכלול גם רכיב כלכלי. ברכיב זה יש להביא במסגרת השיקולים את מצבו הכלכלי של הנאשם, אשר נטען כי אינו שפיר וכל הכסף שברשותו נתפס.

הענישה

10. הנאשם יליד 1964 והוא נעדר עבר פלילי. לנאשם עבר בעבירות תעבורה אולם הוא אינו רלוונטי לאישומים הנוכחיים.

הנאשם קיבל אחריות באופן מלא.

כאמור, שירות המבחן מתאר כי הנאשם שירת שירות צבאי מלא והיה עד גיל 40 במילואים.

התמונה העולה מהתסקיר כי בעברו של הנאשם עבירות תעבורה רבות, אולם למעט הענינים הקשורים בעבירות התעבורה, הנאשם ניהל אורח חיים נורמטיבי.

את כל אלו יש להביא במסגרת השיקולים לקולא.

עוד במסגרת השיקולים לקולא יובא מצבו הרפואי של הנאשם, כעולה מהמסמך הרפואי.

לא מצאתי כי יש לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולא או לחומרה.

לאור העבירות החמורות, הן החזקה שלא לצריכה עצמית והן סחר מספר פעמים, היה מקום ליתן משקל לשיקולי הרתעת הרבים. ואולם, לאור נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצבו הרפואי, והיעדר עבר פלילי, אני מוצא כי על הענישה להיות ברף התחתון של המתחם.

ביחס לקנס, בנוסף למצבו הכלכלי, הרי שגם העובדה שנתפסו ממנו כספים המחולטים, בהסכמה, תובא בחשבון.

יש להטיל פסילה, אך עליה להיות מתונה, מהנימוקים לקולא דלעיל, וגם לאור העובדה שהנאשם לא ביצע את העבירות תוך שימוש ברכב.

11. אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 4 שנים. מתקופת מאסרו ינוכו ימי מעצרו מיום 18.7.2021.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים. הנאשם יישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו יעבור על עבירת סמים מסוג פשע.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 50 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלומים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן. הקנס יועבר לקרן החילוט כאמור בסעיף 36ח(א) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש).

פסילה בפועל - הנאשם ייפסל מלקבל או להחזיק רשיון נהיגה וזאת לתקופה של 6 חודשים.

פסילה על תנאי - הנאשם ייפסל מלקבל או מלהחזיק רשיון נהיגה וזאת למשך 6 חודשים. הנאשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שנתיים מיום שיחרורו יעבור על עבירת סמים מסוג פשע.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ב' ניסן תשפ"ב, 03 אפריל 2022, במעמד הצדדים.